

[Ove Jensen]

skattefri formuegrænse, at den bør fastlægges således, at provenuet bliver det samme, som da grænsen sidst blev ændret i 1974. Vi finder det ikke rimeligt, at provenuet af formueskatten skal forøges, fordi pengeforringelsen har medført, at der ved den 16. almindelige vurdering er blevet registreret nogle papirformuer, som ingen er blevet rigere af, og derfor bør der ved fastlæggelse af en ny bundgrænse tages hensyn til den pengeforringelse, som har fundet sted i den mellemliggende periode.

Ved den 15. almindelige vurdering blev værdien af landets faste ejendomme opskrevet med 32 pct., og formuegrænsen blev forhøjet med 50 pct. fra 300.000 til 450.000 kr. Der blev altså i 1974 også taget hensyn til den pengeforringelse, der havde fundet sted på bankbøger, værdipapirer og anden skattepligtig formue, hvad der også er ganske rimeligt.

Ved den 16. almindelige vurdering er værdien af landets faste ejendomme opskrevet med 94 pct., og hvis der også nu skal tages hensyn til den pengeforringelse, der har fundet sted på almindelige småspareres værdipapirer, skal den nye skattefri formuebundgrænse efter vores foreløbige beregninger sandsynligvis ligge på omkring 950.000 kr.

Vi forventer, at vi under udvalgsarbejdet kan få helt konkrete tal frem om, hvor stor bundgrænsen skal være, for at provenuet kan blive det samme som i 1974, for kun herved kan gennemsnitsborgeren, den typiske parcellusejer, de mindre landbrugere osv., stadig væk undgå formueskatten, hvad vi som sagt også finder rimeligt.

Med i overvejselsen af, hvor den nye grænse skal ligge, bør også indgå det forhold, at tjenestemandsansatte eller personer med tjenestemandslignende ansættelse i kraft af de dermed forbundne særlige pensionsfordele i realiteten er ejere af meget betydelige, helt ubeskattede formuer, der oven i købet er pristalsregulerede.

Deroverfor står selvpensionister, hvis opsparede midler for et stort antals vedkommende hovedsagelig er placeret i fast ejendom og derved er med til at danne grundlaget for formuebeskatningen. Almindelig velanstændighed og navnlig almindelig retfærdighed de forskellige grupper imellem kræver, at selvpensionister ikke stilles dårligere ved fastsættelse af formueskattegrænsen end

personer, der er offentligt eller halvoffentligt ansat med pristalsreguleret, helt ubeskattet pensionsgrundlag.

Det er ikke nye skatteforhøjelser, vi har brug for, og det er jo det, der er hensigten med skatte- og afgiftsministerens forslag, som vi i hvert fald ikke kan støtte.

Forslagsstillerne til lovforslag nr. L 18 er, efter hvad de skriver i bemærkningerne til lovforslaget, enige med os i, at provenuet af formueskatten ikke skal forøges, og de ønsker at opnå dette, bl. a. ved at promillesatserne ændres. Det kan vi naturligvis drøfte, men vi vil som sagt foretrække, at den skattefrie formuebundgrænse forhøjes så meget, at provenuet bliver uændret.

Anders Andersen (V):

De to lovforslag, vi behandler sammen her, vedrører begge to formueskatten og tager begge to det udgangspunkt i deres sigte, at formueskatten sådan set skal være uændret. Der foreslås heller ikke i lovforslag nr. L 18 en nedsættelse af provenuet af formueskatten. Det, vi kan diskutere, er, efter hvilke retningslinjer man så når frem til det sigte, der ligger bag forslagene.

Må jeg sige, at når man diskuterer formueskat, så må man være opmærksom på, at formueskat i og for sig er vendt imod dem, der sparer op. De, der i forvejen har sparet op igennem en beskattet opsparing, vil også kunne rammes af en formuebeskatning. Formueskat er altså sådan set vendt imod opsparing. Formueskat vil også i mange tilfælde kunne være vendt imod investeringsmuligheder og investeringslyst. En selvstændig erhvervsdrivende, der på grund af en opvurdering af sin ejendom skal betale en betydelig formueskat, uden at ejendommen af den grund afkaster en krone mere, vil have færre midler til rådighed til investering i den virksomhed, som han er beskæftiget i og beskæftiget med.

Derfor må man nok principielt sige, at formuebeskatningen kan have uheldigt sigte, både over for opsparing og over for investeringslyst. Vi står vel i og for sig i en situation, hvor der er behov for begge dele – og i stigende grad er behov for begge dele – og det må være et af de synspunkter, der må indgå i de vurderinger, som man nu må an-